



NEWROZ

Aylık Siyasal - Kültürel Dergi

Özel Sayı: 7 • Mart 1993 • Fiyatı: 500 TL

NEWROZA

WE

PÎROZ BE!



TARİHTE MART

Mart'ın tarihi çok şey hatırlatır halkımıza ve tüm devrimcilere. Geçmişine saygısı olan ve tarihten ders almak isteyen herkese... Bilinçlerde tazelemek amacıyla geçmiş Martlara bir gözatacak olursak:

Bundan 2605 yıl önce Mart'ın 21'inde Demirci Kawa önderliğinde Asur Kralı Dehak'ın zulmünün bitişi, ulusal bayramımız Newroz'un ilk kez kutlanması... Ve 2605 yıldır yaşatılan bir tarih, bir kültür ve bir gelenek. Zulümle özgürlüğün bitmeyen, ama bitmesi gereken kavgası... Özgür günlerde Newrozlar kutlamak özleminin mutlaka gerçekleşeceğine olan inancımız...

18 Mart 1871'i insanlık unutmayacaktır. O, ilk proletarya iktidarının kurulduğu gün. Paris Komünü, 71 gün gibi kısa ömründe insanlığa büyük miraslar bıraktı. Ondan çok şeyler öğrendik.

Tıpkı dünya proletaryasının en büyük önderi Karl Marx gibi. O, 14 Mart 1889'da öldü ama, ölümsüzlüğü hakederek.

4 Mart 1919'da 3. Enternasyonal kuruldu. Dünya proletaryasının örgütsel gücü ve dayanışma aracı olan 3.Enternasyonal ve O'nun büyük önderi Lenin tarihinin enin sayfaları arasından çıkmayacaklardır.

4 Mart'ın ulusal tarihimizdeki yeri hep dolu. TC tarihinde yeni değil, CMUK'tan, "Terörle Mücadele Yasası"ndan ve DGM'lerden çok önceleri de TC aynı yolu izledi. Tahrir-i Sükun" ve "İstiklal Mahkemeleri" 4 Mart 1925'de gündeme gelmişti. 24 yıl Tahrir-i Sükun yasası halkımızın ve onun önderlerinin başında Demoklasin kılıcı gibi sallandı. Yine 4 Mart 1981'de Diyarbakır zindanlarında büyük ölüm orucu ile TC'ye başkaldırıldı.

6 Mart 1921 Koçgiri halk hareketimizin başladığı tarih. Ulusal mücadelemizde önemli bir yere sahip. Benzerlerinin ilki. Başarılarıyla ve yenilgisiyle bizim. Alisher ve Nuri Dersimi'ye ve tüm Koçgiri şehitlerine bin selam!

8 Mart tüm emekçi kadınların, tüm kadınlarımızın günü. Kutlu olsun! Ulusal ezginin,

sınıfsal sömürünün, dini taassubun ve erkek egemen toplum baskısının son bulduğu günlere ulaşma kavgasında hepimize çok iş düşüyor.

Seyit, İbrahim, Necati... Üç genç komünist işçi... Enternasyonal söyleyerek gittiler darağacına İzmir'de. 13 Mart 1982'yi unutulmaz günler arasına kattılar... Gönüllerimize, kavgamıza gömdük Onları.

16 Mart 1978'i kimse unutmamalı. TC'nin gerçek yüzünü sergileyen günlerden biri çünkü. 8 İTÜ öğrencisinin Kontrgerilla ve sivil ortaklarıyla birlikte katli. Ve faili belliliğini halen ruyor.

16-17 Mart 1988 Halepçe fiainin bir farklı boyutunu, top güllerinin cehennemini yaşamıştı 55 yıl önce Dersimliler. Ülkemizin son kalesi işgale karşı başkaldırdı (21 Mart 1937) ve 2 yıl (37-38) direndi. Yüzlerce şehit, önderlerinin imhası ve onbinlerin sürgünü ile işgal edilebildi, Dersim dağları. O dağlar kadar dik başlı Dersim şehitlerimiz, tarihimizin önemli bir sayfasını yazdılar.

21 Mart 82'de Mazlum Doğan, 90'da Zekiye Alkan, 92'de Raşan Demirel ulusal mücadelemizin şehitleri arasına katıldılar.

21 Mart'ta ilklerden biri daha gerçekleşti. 1982'de işçi sınıfımızın politik öncü örgütü (TKP) kuruldu.

30 Mart 1972 TC'nin bir başka katliamına tanıklık etti. Kızıldere kana bulandı. Kanlar

çinde destan yazma ve yaratmanın adı oldu Kızıldere. Mahir Çayan'ı ve onunla birlikte ölümü kucaklayan on THKP-C ve THKO önderini halklarımız unutmadı, unutmayacak.

31 Mart Mahabat Kürt Cumhuriyeti önderlerinin idamı... Kürdistan şehitlerini anma günü olarak yaşattığımız, sonsuza dek halkımızın yaşatacağı bir gün.

Ölümlerle, idamlarla, soykırımlarla ve toplu sürgünlerle yaşamak kader değil. Düşmanın halkımıza reva gördüğü ise bunlar. Geçmişte ve günümüzde işlenen tüm bu suçları tarihin derinliklerine gömmek ise kendi ellerimizde. ■



Tarihimizin acı sayfası: Halepçe

HALEPÇE'NİN HATIRLATTIKLARI

Tarih; 15 Mart 1988... Yer Güney Kürdistan'ın HALEPÇE kasabası. 5000 dolayında insan yaşıyor o tarihte orada. 17 Mart 1988 günü Halepçe yok artık. 5000 insanın iki gün içerisinde ve topluca yaşama hakları ellerinden alınmış. Tüm canlılar; insanlarla birlikte yok edilmiş. 16-17 Mart'ta yaşam bitmiş Halepçe'de. Birkaç şiddetli patlama... Ardından şehri saran toz ve zehirli gaz bulutları... Bir anda yok olan insanlar ve hayvanlar... O an ölmeyenlerin görülmeyesi halleri. Açılmayan gözler... Soluk alacak hava bulamayıp düğümlene düğümlene tıkanan boğazlar... Tüm istenmesine rağmen kendi sesine hasret insanlar... Çılgınlar gibi böğüren ve böğürmesi gırtlığında yarım kalıp sokaklara serilen hayvanlar... Ninnisini bitiremeyen anneler, ağıdı ve gülüşü yüzünde donan çocuklar... Hayalleri yarıda kesilen gençler... Kaderlerini bir daha hatırlamayacak olan ihtiyarlar... 5000 insanın umutsuz çırpışları ve dramları... Bir anda yokoluşları... İşte Halepçe bu.

Tanımlara sığmaz Halepçe vahşeti neden işlendi? Kısaca hatırlatalım! Yıl 1979. İran halkı Monarşist Şah Rıza Pehlevi diktatörlüğünü yıktı. Şahlığı yıkan İran halkının başına gelip mollar oturdu. Ama, iktidarda yeniydiler ve iktidarlarını daha oturtmamışlardı. Irak diktatörü Saddam, İran'daki iktidarın oturmamasından yararlanıp, öteden beri İran-Irak arasında anlaşmazlık konusu olan Şattıllarap su yolu ve sınır sorunlarını Irak lehine çözmek istedi. Ve İran'a savaş açtı. Savaş 8 yıl sürdü. 8 yıllık savaşın çeşitli kereler gel-gitleri oldu.

Kendi devletini kurup egemenlik hakkını ellerine almak ve taraf olmadığı savaşın acı sonuçlarına katlanmamak gibi iki önemli, tarihsel ve doğal hakkı nedeniyle Güneydeki halkımız mücadelesini yükseltince, karşılığı kimyasal bombalar oldu. Ve iki günde 5000'in üzerinde Halepçeli; 5000'in üzerinde Kürt, Saddam tarafından katledildi.

16-17 Mart'ın özet hikayesi bu. Bu

hikaye Halepçe'yi açıklamaya yetmiyor mu? Asla!

Güneydeki halkımız kendi haklarını istiyorlardı. Oysa, dünya devletleri ve halkları doğrudan iktidarı yıkmaya yönelik savaşların sayısız örneğini yaşamıştır. Bu savaşı açan bazen dış bir güç olmuş, bazen de sınıfsal mücadelelerin belli bir momentinde iç güçler (halklar) olmuştur. Devletler arası savaşlarda kimi zaman iktidarların yıkılması hedeflenirken, istisnasız tüm iç savaşlarda hedef mevcut iktidarı yıkmak olmuştur.

Buna rağmen, şimdiye kadar hiçbir iktidar, kendisini yıkmayı amaçlayan iç savaşlarda halka karşı kimyasal veya nükleer silah kullanmamıştır. Buna cesaret edememiştir. Halkının ve dünya halklarının tepkisinin çok daha şiddetli olacağından korkmuştur.

Peki, doğrudan kendisini devirmeyi, iktidarını yıkmayı dahi hedeflemeyen Kürt halkına karşı Saddam neden kimyasal silah kullanmaktan çekinmedi? Tüm sorun Kürt ve Kürdistan sözcüklerinde gizli. Çünkü, Saddam Arap. Irak'taki Arap burjuvazisinin iktidardaki temsilcisi. Halepçelilerse Kürt. Elbet Saddam iktidarını korumaya çahşacaktır. Ama, Kürtler Saddam'ın iktidarını doğrudan hedef almıyorlardı ki! Onlar kendi iktidarlarını kurmak istiyorlardı. Örneğin, şimdi Federe Kürt Devleti var ve Saddam yine iktidarda. Şiilere ve Kuveytlilere karşı kullanmadı. Dünyada kendi halkına karşı kimyasal silah kullanan başkası da olmadı. O halde Saddam Araplara karşı kimyasal silah kullanamazdı dersek doğruyu söylemiş oluruz. Ama Kürtlere karşı kullandı. Çünkü Halepçeliler Kürt ve Saddam'ın kendi ulusundan değiller. Onun için zehirli gazlarla yoketmekten çekinmedi.

Kürdistan'ın diğer parçalarını egemenliği altında bulunduranlar da gerekli gördüklerinde benzer uygulamalardan geri durmayacaklardır.

Burdan çıkarılması gereken sonuç şu: Kürtler kendi devletlerini kurmadıkça, sürekli Halepçe türü katliam tehditleri altındadırlar.

Halepçe katliamını yapanlar veya yapacak olanlar, kendi ulusundan olmayan bir başka halkı kırmamanın rahatlığı içerisinde. Çünkü, böylesi insanlık suçlarına kendi halkları da tepkisiz. Egemen ulus halkları, o 'başkası' rahatlığı içerisinde. Bu duygu, Kürdistan'ın bir parçasını kendi vatani saymak ve egemen ulus şovenizminin etkisi altında olmakla birleşince insalık değerleri de rahatlıkla bir kenara atılabiliyor. Tepkisizlikten öte, onay bile veriliyor. Saddam'ların önemli bir dayanağı bu. Kürt ve Kürdistan sözcüklerinde gizli dediğimiz şeyin bir yanı da bu.

Kürdistan sözcüğünde gizli olan ikinci noktaya gelince: Kürdistan dört parça. Ortadoğu'nun, Kürtlerin dışındaki üç halkı (Türk, Acem ve Arap), Kürdistan'ın parçalarını egemenliği altında tutan uluslardan. Ortadoğu, dünya coğrafyasında önemli bir bölge. Bu önem, dünyanın etkili devletleri ve onların etkilediği kamuoyu açısından binlerce Kürdün canından önce geliyor. Kürtlerin hakkını savunan her tutum, 20 dolayında devleti karşıya almak demektir. Daha doğrudan ise dört devleti karşıya almaktır. Irak ve Suriye'nin Arap olması gerçeği, diğer Arap devletlerinin de aktif veya pasif taraf olmalarını gündeme getiriyor: Buna, dört bölge gerici devletinin dünyadaki çıkar bağlantılarını ve etkilerini de eklemek gerekiyor. Ve bir şey daha eklemek gerekiyor: Kürdistan 4 egemen devletin ortasında. Adeta bir ada.

Özetle, coğrafi konum, parçalanmışlık nedeniyle oluşturulan durum (düşmanların çokluğu, bunların bölgede ve dünyada etkinliği, halkımızın güçlerinin bölünmek zorunda kalışı) Saddamlara, Halepçe suçlarını işleme kolaylığı sağlıyor. Halkımıza da başarmayı veya yokolmayı dayatıyor. Halepçelere rağmen süren çok boyutlu ulusal mücadele ise, halkımızın başarmaya olan inancını ve kararlılığını gösteriyor.

Halepçe'de 5000'in üzerinde Kürt can verdi. Asıl kayıp ise Halepçe karşısında sessiz kalan insanlığıdır. ■

Newroz Ateşini S

Newroz yeni gündür. Her yeni gün, geleceğe varışın tohumlarını taşır içinde. 21 Mart Newroz, halkımızın zulme, devlet terörüne ve sömürüye karşı bayrak açış günüdür. Özgürlüğe koşuda açılan bayraklar doruklara taşınır her Newroz'da.

Bayramdır Newroz...

Esarete, zulme, haksızlıklara karşı özgürlük ateşinin yakıldığı... Dehaklara, zorbalara, zalimlere karşı isyan ateşinin harlandığı... Yürekerin özgürlük, mutluluk ve sevinç duyguları ve duyarlılığıyla dolup taşıdığı bir bayram.

Newroz ne değildir? Son iki-üç yıldır TC'nin TV ve basınında, bazı yetkili ağızlarında tekrarlanageldiği gibi:

Newroz "Ergenekon'dan çıkış"ın bayramı değildir. "Esasen Türk bayramı" hiç değildir. TC'nin olumsuz bir geleneği vardır: Anadolu'da

kendilerinden önce varolan çeşitli halkların kültürlerine, değerlerine ve özel günlerine sahiplenip, kendisinin değerleriymişçesine demogojilere başvuruyor. Boşuna çabalar... Newroz'u özünden saptırma girişimleri sonuca ulaşamayacaktır. Çünkü halkımız için her yeni gün baskıya, kötülüğe, egemenlere karşı özgürlüğe koşuda güçlü konumlanıştır. Son üç yıl bunun örneğidir.

1990 yılı ve sonraki yıllarda Newroz kıvılcımları daha bir güçlü körüklendi, ülkemiz dağlarında ve varoşlarında.... Balveren,

Yeşilyurt'ta başlatılan zulme başkaldırı, Nusaybin ve Cizre'de Newroz ateşiyle gürleştirildi; Serhildan geleneğinin tohumu oldu. Onbinler sokaklardaydı Nusaybin ve Cizre'de. Korku salındı "Çağdaş



Sokaklar Serhildan



90 Newroz'unda Cizre ayaktaydı.

Dehaklar'ın yüreğine 1990 Newroz'unda. 5 can bütünleşti, Newroz ateşiyle. Silopi, Kızıltepe, İdil, Midyat, Derik, Çınar, Mazıdağı, Mardin ve Amed şehrinde bütünleştiler candaşlarıyla. Kepenkler indi günlerce. Sokaklar cınladı Serhildan çığlıklarıyla.

"Kürtler var" dedi

öndüremeyecekler!



Cizre, Nusaybin, Van ve diğerleri... Kan gölüne döndürüldü. Tank, top, panzer namluları günlerce mermi kustu soluksuz. Yüze yakın beden bütünleşti özgürlük türkülerinde. Başkaldırmıştı onbinler yine. Öldürüldükçe halkımızı ve kavgamızı bitireceğini sananların öfkesi ve kini 92 Newroz'unda katledilen 100'ün üzerindeki insana rağmen bitmedi. Önce Şırnak yerle bir edildi intikam alınırcasına. Pravakasyonlar Şırnak'tan sonra Çukurca, Lice, Serhat ve diğer şehirlere sıçratıldı. Onlarca köy haritadan silindi. Serhildanları, özgürlük türkülerini yoketmek istedi günümüz Dehakları.

Ama boşuna! Bu ateş yakıldı. Söndürmeye kimsenin gücü yetmez!



Newroz '92

lara şahit ol korkuyla irkilen çağdaş Dehaklar. "Bazı haklar verilmeli mi?" sözleri söylendi inançsızca.

1991-92 21 Mart'ında daha da gür yakıda Newroz ateşi. 92 Mart'ında kan kustu, çağdaş Dehaklar. Vampirin kıvılcımdan korkusu gibi, Newroz ateşleri çağdaş Dehakların yüreklerine oturdu. Şırnak,



Şırnak Katliamından çocuklar da nasibini aldı.

EY REQÎB

Ey reqîb her maye qewmê Kurd ziman
Naşikê danayê topên zaman

Kes nebê Kurd dimirin

Kurd jî jîn divên

Jîn dibe qed nakeve

Ala Kurdan

Em xortên medya û keyxusrew in
Seyr bike xwîna diyan me da rijand

Kes nebê Kurd dimirin

Kurd jî jîn divên

Jîn dibe qed nakeve

Ala Kurdan

Em xortên rengê sor û şoreş in
De bi xwîn neqşîn bikin taca cihan

Kes nebê Kurd dimirin

Kurd jî jîn divên

Jîn dibe qed nakeve

Ala Kurdan

Lawên Kurd rabûn ser xwe wek şêran
Dîn îman ayîn îman Kurd û Kurdistan

Kes nebê Kurd dimirin

Kurd jî jîn divên

Jîn dibe qed nakeve

Ala Kurdan

Lawîn Kurd tev hazir û amade ne
Can fidane can fida tev can fida

Kes nebê Kurd dimirin

Kurd jî jîn divên

Jîn dibe qed nakeve

Ala Kurdan

DILDAR

NEWROZA 2604an Re

Newroz Adar e, Newroz bihar e,
Îro li serê çiyar agir dibar e!
Kurd li ser erda xwe hin jar e,
Berdiware, bêware, hûstîxware...

Lehengên me bê tirs şer dikin
Nişangehê xwe lê baş mezidikin.
Ala xwe ya sor ber bi jor radikin,
Şerwanan gazi şerê azadî dikin.

Ey Newroz, ey Newroz,
Bilind bibe wek bahoz,
Gelên cihan azad bûn,
Ji bo çi hîn em nebûn?

Berpîrsîyarê vê pîrsê kîne?
Kî xwe lê xwedî dihesibîne?
Kanê cîyê meyi Koma Miletan?
Kanê Kurdistan, welatê Kurdan?

Ey Newroz, ey Newroz,
Tu li gelê Kurd pîroz!
Tola şehîdên me bistîne,
Me ji bin destan derxîne...

A. Bali
Adar 1992

Kutlu Olsun!

Kutlu olsun size
Newroz Bayramı,
Direnciniz artsın,
Yükselin göğe!..

Çoluk, çocuk halkız,
Ülkeyiz vatamız,
Bunu bilmeyenler
Öğrenecektir inan.

8 Yaşındaki Pınar'dan

NEWROZ HAT

Newroz hat

cejna me ye

Gul û sosin

buhara me ye

Çiya hemû

bûne agir

Kurdistan welatê me ye

Çar hezar sal

li vî alî

Serî hilda

gelê Arî

Dakirin li ser

Kela zulmê

Ala kesk û sor û zerî

Kawa çiqas xweş dibêjî

Agir jî ber hesin diherî

Dehaqê zordar kuştin

Bihar anîn vî welatî

Newroz hat cejna me ye

Gul û sosin buhara me ye

Çiya û ewr baye agir

Kurdistan welatê me ye

M.Sait Alpaslan

KÜRDÜN "YENİGÜN"Ü, KÜRT İŞÇİSİYLE GELECEK!..

Ülkemizin kuzeyinde yıllardır söndürülmeye, küllenmeye çalışılan özgürlük ateşi, son on yıldan bu yana, yeniden ve artık dindirilemeyecek şekilde tutuştu, büyüdü ve büyümeye devam ediyor.

TC egemenleri, halkımızın en doğal, en meşru özgürlük mücadelesinin üzerine, tam da tarihsel mayasına ve sınıfsal çürümüşlüğüne 'layık' bir şekilde, her tür araç ve yöntemle gitmeye çalışıyor.

Ancak halkımız, yalnızca askeri değil, aynı zamanda çeşitli "uyutma" politikalarıyla da mayınlanmaya çalışılan zorlu özgürlük yolunu artık terketmeyeceğini göstermiştir. Düşmanın hala varolan kimi üstünlüklerine, mücadelemizin iniş ve çıkışlarına rağmen, aslolan budur ve TC politikalarının çarpılıp dağıldığı esas duvar bu iradedir. Her Newroz, bu iredemizi arttırıyor ve daha da sağlamlaşması için yeni yollara ışık tutuyor.

xxx

Aynı zamanda bir muhasebe günü de olan Newroz'u; tüm köhnemişliklerden sıyrılmak, Yeni bir Gün için atağa geçmek ve imkansız denileni başarabilmek biçiminde algılayan Kürt insanının zihninde, bugünle ve gelecekle sıkı sıkıya ilişkili bir temel gerçeklik iyice belirginleşiyor: **TARİHİN, NEWROZ'UN VE ÜLKEMİZİN ELİ, KAVGANIN BAŞINA KÜRT İŞÇİLERİNİ ÇAĞIRIYOR!..**

xxx

Toz, çimento ve zehir kapısı vardiyalarda... Dokuma tezgahlarında... Petrol karalığındaki kuyu başlarında... Kamyon kamyon gidilip, sıtmalarla dönülen pamuk tarlalarında... Çeltikte, çapada ve harmanda... Atelye cehennemlerinde... İki büklüm; çuvallar altında... İnşaatların her bir harcında, her bir demirinde... Irili ufaklı fabrikalarda, yollarda, barajlarda... Ve krom, magnez ve kömür yataklarında... Kağıtta, tüünde, demirde, ette ve sütte; kısacası hayatın en leylim damarlarında terini, özlemini, nakışını ve ömrünü akıtan erkek ve kadın Kürt işçileri!

Sizler ki, sizin gibi akıtacak terinden ve ömründen başka birşeyi kalmamış işsizlerimizle birlikte, milyonlarla ölçülebilen bir sınıfın; Kürdistan proletaryasının mensuplarısınız...

Sizler ki, sayısal çokluğunuzdan kat kat fazla potansiyel bir gücü ellerinizde ve emeklerinizde taşımaktasınız; burjuvaların yatırımlarında ve kasalarında sizin ürettikleriniz; tüm toplumumuzun hayatında sizin yarattıklarınız dolaşıyor...

Gücünüze güvenin!

xxx

Tarih sizi çağırıyor: Baskı ve sömürden en küçük bir çıkarı olmayan tek sınıf sizler, baskı ve sömürüye karşı mücadelede varolmak zorundasınız. Dünya insanlığının binlerce yıldır yüzyüze olduğu baskı ve sömürü illetinden kurtuluşunda, sizlerin bilinçli ve örgütlü öncülüğünden başka bir güvence yok!..

Newroz sizi çağırıyor: 2605 sene önce zalim Dehak'ın saltanatını yerle bir eden, bir Demircinin, bir işçinin eliydi... Çağın Dehak'larına karşı şimdi verilen mücadelede o Demircinin, Kawa'nın, yeşilli-sarılı-kırmızılı önlüğünü bayrak yapıp kaldırmak artık sizin borcunuzdur... Efsanesinde bile emekçinin gücüyle anlamlı olan Newroz'un tüm ulusumuz açısından taşıdığı anlamı yeni bir biçimde özümsemek ve öne geçmek görevi kapınıza gelip dayanmıştır...

Ve nihayet, ülkemiz sizi çağırıyor: Ulusun tüm özgürlükçü sınıflarını ittifak halinde tutan bir olgu olarak, her ulu-

sal kurtuluş mücadelesi, o mücadele için seferber olan sınıfların örgütlü ağırlıklarına göre bir yol alır, bir gelecek çizer... Yarın değil; **şimdi ağırlığımızı koyarak**, zengin sınıfların entrikalarına kurban olmayacak; "kendi" zenginliğimizin sömürü çarklarını ülkede döndürmeyecek gerçek bir kurtuluşun kapısını açabilirsiniz...

Sessizliğinizi yrtın; tarihin, Newroz'un ve ülkemizin sesine kulak verin..

xxx

Evet, ülkemiz sizi çağırıyor...

Bugün, Kuzeyde, Kürt toplumunun en önemli sınıfı, işçi sınıfı, gelişmelerin bir hayli gerisine itilmiştir. Bunu bir çok yöntemlerle yürüten TC burjuvaları, sonuçta, kanın ve canın bedeli gibi verilen ve uzun vadede devamı imkansız bir taktik olan "Olağanüstü Hal Tazminatı" ile meşgul... Kendisine "yeterli" gibi gelen ve/fakat karşılığında nelerin verildiğinin bilinmediği ücretinin hesabını yapan... "Çoluk-çocuk beş on yıl daha çalışıp bir göz ev yaptırayım" tasanına düşmüş... Çığ gibi işsizlikte bulduğu işi ne olursa olsun "nimet" sayan... Sendikalaşma oranı en düşük bir ortamda bulunup, işyeri, sınıf ve ulus sorunlarına "atılırım" endişesiyle uzak duran ve bu cendereden kurtulmak için işsiz kardeşleriyle örgütlü bağlar kurmak gibi uzun fakat sağlam yollara gözü kesmeyen... Özellikle özel sektörde yaygın sefalet koşullarına karşı cılız tepkilerin ötesine geçmeyen... "Ulusumu, sorunlarını ve özelemlerini en iyi ben öğrenmeliyim; şalterleri yalnız toplu sözleşme görüşmeleri sonunda değil, örneğin bir gerilla katedildiğinde de indirmeliyim" bilincinden yoksun... Aynı bir sınıf olduğundan ve her tür burjuva etkiden bağımsız örgütlülükler ve sınıf partisi yaratma, varolanı güçlendirme zorunluluğundan habersiz...bir "sürtü" oluşturma gayreti içinde.

TC'nin bu gayretini boşa çıkarın!.. O'nun zorbalığına dolaylı da olsa kan vermek anlamına gelen "bana ne" ciliğinizle hesaplaşın!..

Unutmayın ki, siz mücadelenin uzağında olduğunuz sürece, tüm bir geleceğin kararması bir yana; yoğunlukta olduğunuz kuzey sınırlarımız boyunca uzanan şehirler ve kasabalar birer birer ulusal direniş ruhundan uzak ve TC'nin açıkça "kendisinden" saydığı yerler durumuna dönüşecektir. Bu tehlikenin diğer bir adı, ülkemizin küçültülmesidir...

Sizin onurunuzun ve varlığımızın da küçülmesi anlamına gelebilecek böyle bir dayatmayı reddedin!..

xxx

Newroz'u tüm işyerlerinde kutlamak için, görev başına!..

Sınıf bilincini kuşanmak ve sınıf örgütlülüklerimizi yaratmak için, görev başına!..

Sendikalaşmayı yoğunlaştırmak ve sendikaların gerçek bir örgütlülük deneyimi, basamağı haline dönüştürülmesi için; sendikalara çöreklenmiş bürokratları alaşağı edip, gerçek bir işçi denetimi için, görev başına!..

Burjuva partilerinin, geleneklerin, dinsel inançların yol açtığı ayrımlar yerine, "ben bir sınıfın mensubuyum" diyebilen, coğrafyamızdaki tüm işçileri kucaklayan işyeri komiteleri oluşturmak için, görev başına!..

Artık ülkemizin de adıyla anılacak bir işçi sınıfı hareketi yaratmak için, görev başına!..

Ülkemize, çağın Yenigün'ünü, çağın en ileri sınıfıyla getirebilmek için, kavgaya başına!

GÖREVİMİZ TARİHSELDIR

Ulusal bayramımız Newroz'u kutlarken bir daha bilinçlere kazınmalıyız ki; ülkesi parçalanıp işgal edilmiş, tüm hakları elinden alınmış, zorla tarih sahnesinden silinmek ve geleceği karartılmak istenen bir halkız, onun bireyleriyiz.

Görevlerimiz; tarihsel ve doğal halklarımızdan kaynaklanıyor. Biz komünistler, yurtseverler, ilericiler, demokratlar, işçi sınıfı, aydınlar, gençler, kadınlar, köylüler, esnaflar, ulusuna ve ülkesine karşı sorumluluk duyan tüm ulusal güçler olarak:

Ülkemizi savunuyoruz, savunacağız.

Ta ki, kendi toprağımızda, ata yurdumuzda özgür olana dek... Egemenlik halklarımızı kendi ellerimize alana dek... Özgür, bağımsız ve birleşik bir ülkeye ulaşınca dek... Dünyada egemenlik haklarını kullanan diğer tüm ulusların sahip olduğu hakları/haklarımızı istiyoruz ve elde edinceye dek mücadele edeceğiz. Biz, ülkemizin işgaline ve parçalanmışlığına son vermek için mücadele ediyoruz. Oysa ülkemiz yeni parçalanma planlarıyla karşı karşıya. Musul-Kerkük koparılmak isteniyor. Fıratın batısı ve kuzeyini koparmak için geleceğe dönük yatırımlar yapılıyor. Yarın Doğu ve Güneydoğu'daki parçalarda da benzer durumlarla karşılaşma tehlikesi var. Bu ülke bizim. Her karışına sahip çıkmak görevimiz. Mevcut bölünmüşlüğe ve yeniden bölme çabalarına karşı duralım.

Kendi topraklarımızı bizler için yaşanmaz hale getirmek; çok yönlü saldırılarla ve "topyekün" savaş yöntemleriyle ülkemizi insanlarımızdan arındırmak istiyorlar. İnsanlarımızın yaşama hakkına yönelik azgın savaş ve devlet terörü zoraki göç ettirme politikalarıyla birlikte sürdürülüyor. Fırat'ın doğusunu boşaltmak amaçındalar. Bunu açıkça söylüyor ve adım adım uyguluyorlar da.

Yaşamadığımız topraklara sahip çıkamayız. Onun için ülkemizi terk etmeyelim. Zoraki göç ettirme politikalarını boşa çıkaralım. Toprağımızda direnelim ve yaşayalım.

Biz, ülkemizi savunuyoruz.

Savaş meydanına çevrilen topraklarımız üzerindeki tüm canlılar ve tüm kültür değerlerimiz yokedilme tehdidi altında. Yokedilen insanlar gibi, yokedilen ormanlar ve tarihi eserler de birer vatan parçası. Halkımıza savaş açanlar, taşımıza-toprağımıza, ağacımıza-otumuza, kuşumuza-kaplumbağamıza ve binlerce yılda halkımızın yarattığı tarihi ve kültürel değerlere saldırıyorlar.

Çölleştirilmiş bir ülkede yaşamak istemiyoruz. Ülkemizin viraneye çevrilip çoraklaştırılmasına izin veremeyelim.

Biz, doğal ve insani haklarımızı savunuyoruz.

Kendi anadilimizi konuşmak, anadilimizle türkü söylemek, sanat eserleri yaratmak, kendi tarihimizi bilmek,

kendi kültürümüzü geliştirip yaşatmak, en önemli varlığımız olan ipstanımızın gelişimi önündeki engelleri kaldırarak halkımıza ve dünya insanlığına daha çok katkıda bulunmak istiyoruz.

Bu bizim varlık nedenimiz, bu bizim insanlık görevimiz.

Ulus olarak, halk olarak, insan olarak yaşama hakkımızı savunuyoruz. Son yüz yılda katledilen insanların sayısı milyonu aştı. Hergün beşer-onar insanların katlediliyor. Son bir buçuk yılda 500'den fazla insanımız devletin karanlık güçlerince katledildi. MİT, Muş'ta olduğu gibi insanlarımızı karakollardan, evlerden alıp kurşuna diziyor. Hak arama ve istemenin karşılığı kurşun oluyor. Slogan atıp yürüyen kitleler taranıyor. Ortada hiçbir şey yoksa Şırnak'ta olduğu gibi pravakosyanlar düzenleniyor.

Durmadan katledilme ortamına kesin bir biçimde son verme görevi yakıcıdır. Üzerimize düşeni yapmalıyız, yapalım.

Güneydeki kardeşlerimiz önemli bir adım attılar, Federe Kürt Devletini ilan ettiler. Bu adımı güçlendirelim. Bağımsız bir işçi emekçi devleti düzeyine yükseltilmesi için destek olalım. FKD'ni düşmanların boğmasına izin veremeyelim.

Biz, geleceğimizi savunuyoruz.

Emperyalizm ve onun işbirlikçisi bölge sermayelerinin ülkemizin zenginlik kaynaklarını talan etmesine, iş gücünü sömürmesine ve üretici güçlerimizin gelişiminin önünde engel olmasına karşı mücadele ediyoruz, etmeliyiz.

Ulusal kurtuluşumuzu sınıfsal kurtuluşla taçlandırmalıyız. Yüzlerce yıldır yeterince acı çeken halkımızın, ulusal kurtuluşunun ardından bu kez de sermayenin zulmüne uğramasını engellemeliyiz. Sosyal kurtuluş hedeflerimizi ve görevlerimizi ulusal kurtuluş kavgamızla bütünleştirelim. Yarını (Sosyalizmi) bugünden kuralım.

Ulusal ve sınıfsal kurtuluşumuz için mücadeleyi çeşitlendirip güçlendirelim. Kırsal alanlarda süren, köylülerden, gençlerden ve esnaflardan küçümsenmeyecek düzeyde destek gören mücadele karşısında işçi sınıfımız, büyük şehirlerde yaşayan halkımız, ülkemizin batı ve kuzey kesimleri suskun kalmamalı, kendi halkına ve insanına sahip çıkmayan bir duruma düşmemeliyiz.

Ve başarmak için örgütlenmeliyiz. Örgütlenmeli, örgütlenmeli... yine örgütlenmeliyiz. Ta ki, örgütsüz bir tek insan kalmayınca kadar... Özgürlüğü için ölümün üzerine giden, bunun için bilgi ve bilinçle donanan, örgütlenip mücadele görevlerini her alanda yerine getiren bir halk karşısında durabilecek herhangi bir güç yoktur.

Faşarmak kendi ellerimizde. ■